

1971 nyara

Megyek topogva, hallgatag
a hitemből kivert világban,
a szégyenemre rátapadt
éjek mocskából hajt ki árnyam.

Elétek állok – verjetek,
mint romra lakatolt kaput:
ó, húsként málló fellegek,
alkonnyá hamvadó faluk!

K.n. / 1971. IX. 28./ Tiszatáj, 1996 / 9

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)